

Av eldste Jairo Mazzagardi
i De sytti

Unngå syndens felle

Hold dere sterke og ta gode valg som vil la dere spise av frukten på livets tre.

På en vakker solskinnsmorgen inviterte jeg mitt nesten åtte år gamle barnebarn, Vicki, til å gå tur med meg nær en innsjø, som faktisk er drikkevannskilde for vår vakre by.

Vi var glade der vi gikk og lyttet til den svake klukkingen fra den krystallklare bekken ved siden av stien. På begge sider av stien var det vakre grønne trær og velduftende blomster. Vi hørte fuglesang.

Jeg spurte mitt blåøyde, muntre og uskyldige barnebarn hvordan hun forberedte seg til dåpen.

Hun svarte med et spørsmål: «Bestefar, hva er synd?»

Jeg ba stille om inspirasjon og prøvde å svare så enkelt jeg kunne: «Synd er bevisst ulydighet mot Guds bud. Det gjør vår himmelske Fader trist, og fører til lidelse og sorg.»

Tydelig bekymret spurte hun: «Hvordan kan den ta oss?»

Det første spørsmålet viser renhet, men det viser også bekymring for hvordan man unngår synd.

For at hun skulle forstå det tydeligere, brukte jeg de naturlige elementene vi hadde rundt oss, til å illustrere. Lenger fremme på stien fant vi ved siden av et piggrådgjerde en stenstolpe av betydelig størrelse. Det var en solid konstruksjon med blomster, busker og noen trær som vokste rundt

den. Med tiden ville disse plantene bli større enn selve stolpen.

Jeg husket at vi litt lenger fremme på stien ville finne en annen stolpe som allerede var blitt overgrodd, litt etter litt, nesten umerkelig, av vegetasjonen som vokste omkring den. Jeg kan tenke meg at en stolpe neppe innser at den, til tross for sin styrke, kan bli omsluttet og ødelagt av skjøre planter. Stolpen ville ha tenkt: «Helt uproblematisk. Jeg er stor og sterk, og denne lille planten kan ikke skade meg.»

Så etter hvert som et tre i nærheten blir større, legger stolpen først ikke merke til det, men begynner å nyte skyggen som treet gir. Men treet fortsetter å vokse, og det omringer stolpen med to grener som til å begynne med virker skjøre, men som med tiden vikler seg inn i hverandre og omslutter stolpen.

Fremdeles innser ikke stolpen hva som foregår.

Snart kom vi til den omtalte stolpen. Den var løftet opp av bakken. Mitt lille barnebarn virket imponert og spurte meg: «Bestefar, er dette syndens tre?»

Jeg forklarte henne at det bare var et symbol, eller et eksempel, på hvordan synd skader oss.

Jeg vet ikke hvilken virkning samtalen vår vil ha på henne, men den

fikk meg til å tenke på syndens mange ansikter og hvordan den sniker seg inn i vårt liv dersom vi tillater det.

Vi må være på vakt, for små valg kan få store konsekvenser, akkurat som det å legge seg tidlig og stå opp tidlig, har store konsekvenser. Lære og pakter 88:124 lærer oss: «Stå opp tidlig så deres legemer og deres sinn kan være i vigør.» De som legger seg tidlig, våkner uthvilt, med kropp og sinn i vigør og velsignet av Herren på grunn av lydighet.

Ting som kan virke ubetydelige, som å legge seg sent, ikke be en dag, hoppe over fasten eller bryte sabbatsbudet – slike små glipper – vil litt eller litt gjøre oss så ufølsomme at vi gjør verre ting.

Da jeg var tenåring, måtte jeg være hjemme til kl. 22. I dag er det da noen går ut for å ha det moro. Vi vet imidlertid at det er om kvelden noen av de verste tingene skjer. Det er i de mørke timer at noen ungdommer oppsøker upassende miljøer, hvor musikk og tekst gjør det umulig for dem å ha Den hellige ånds veiledning. I slike omstendigheter blir de et lett bytte for synd.

Ofte begynner det å bli et bytte for synd med å velge venner hvis normer ikke er i samsvar med evangeliet, og for å bli populær eller akseptert av gruppen lempes vedkommende på evangeliets prinsipper og lover, og går inn på en vei som bare vil bringe smerte og sorg til vedkommende selv og hans eller hennes nærmeste.

Vi må være på vakt så vi ikke lar synden vokse rundt oss. Forskjellige former for synd finnes overalt – til og med på en datamaskin eller en mobiltelefon. Denne teknologien er nyttig og kan gjøre mye godt for oss. Men upassende bruk av den – som å kaste bort altfor mye tid på spill og programmer som oppfordrer til

kjødelig nytelse, eller mye verre ting som pornografi – er nedbrytende. Pornografi ødelegger karakteren og får brukeren til å synke ned i en skitten kvikksand som han eller hun bare kan unnsnippe med mye hjelp.

Dette grufulle uhyret forårsaker stor smerte og lidelse, både for brukeren og hans eller hennes uskyldige barn, ektefelle, far og mor. Frukten av kjødelig nytelse er bitterhet og sorg. Frukten av lydighet og offer er velvære og evigvarende glede.

Avgjørelser om hvilke normer som skal følges, må tas på forhånd, ikke når fristelsen dukker opp. Rammene må bestå i:

- Dette vil jeg gjøre fordi det er rett, det kommer fra Herren, og det vil gjøre meg lykkelig.
- Dette vil jeg ikke gjøre fordi det vil trekke meg bort fra sannheten, fra Herren og fra den evige lykke han lover de trofaste og lydige.

Ettersom Faderen visste at vi ville ta gale valg, sørget han, i sin storartede kjærlighetsplan, for en Frelser for verden som skulle sone for syndene til alle som omvender seg, som kommer til ham for å få hjelp, trøst og tilgivelse, og som er villige til å påta seg hans navn, Jesus Kristus.

Hvis vi synder, må vi raskt søke hjelp, for alene klarer vi ikke å unnsnippe syndens felle, akkurat som den omtalte gjerdestolpen ikke kan befri seg selv. Noen må hjelpe oss å bli kvitt det dødelige favntaket.

Foreldre kan hjelpe, og biskopen er kalt av Gud til å hjelpe oss. Det er ham vi må gå til og åpne vårt hjerte.

Lære og pakter 58:42-43 forklarer: «Se, den som har omvendt seg fra sine synder, er tilgitt, for jeg Herren, kommer dem ikke mer i hu.

Ved dette kan dere vite om et menneske omvender seg fra sine synder – se, han vil bekjenne dem og avstå fra dem.»

Noen måneder etter vår spasertur ved innsjøen ble barnebarnet mitt intervjuet av biskopen – sin far – for å bli døpt. Etter intervjuet spurte jeg hvordan det gikk. Hun svarte nesten irettesettende: «Bestefar, et intervju er alltid fortrolig. Det vet du.»

Biskoper, jeg håper dere tar dette svaret på alvor. Barnebarnet mitt hadde tydeligvis utviklet sin forståelse betydelig på svært kort tid.

Akkurat som det treet jeg har beskrevet, brakte sorg, smerte, lidelse og fangenskap, kan et annet tre gi oss det motsatte. Det omtales i 1. Nephi 8:10-12:

«Og det skjedde at jeg så et tre hvis frukt var ønskelig fordi den gjorde en lykkelig.

Og det skjedde at jeg gikk frem og spiste av frukten, og jeg oppdaget at den var meget søt, søtere enn alt jeg før hadde smakt. Ja, og jeg så at frukten var hvit og overgikk all hvithet jeg noen gang hadde sett.

Og da jeg spiste av frukten, fylte den min sjel med overmåte stor glede.»

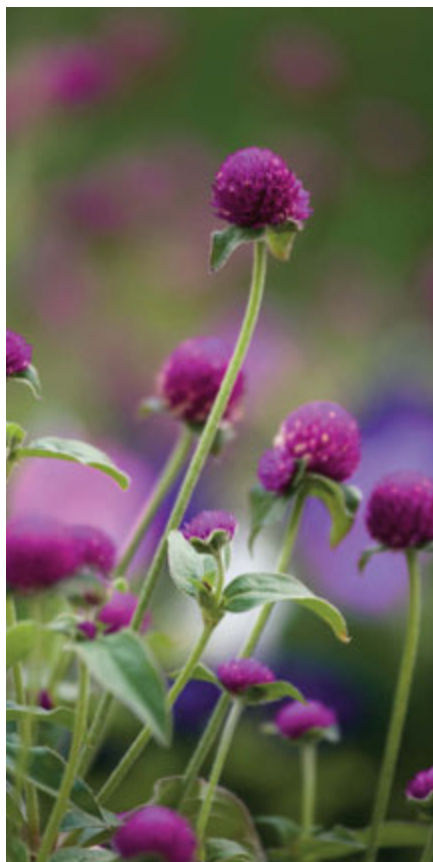
Kjære brødre og søstre, hold dere sterke og ta gode valg som vil la dere spise av frukten på livets tre. Hvis dere av en eller annen grunn har feilet og vandret bort fra stien, er vår hånd utrakt, og vi sier til dere: «Kom. Det finnes håp. Vi er glad i deg og vil hjelpe deg å være lykkelig.»

Vår himmelske Fader elsker oss så høyt at han har gitt sin enbårne Sønn Jesus Kristus.

Jesus Kristus elsker oss så høyt at han ga sitt liv for å sone for våre synder!

Hva er vi villige til å gi for å bli rene og motta denne gleden?

Om disse sannheter bærer jeg vitnesbyrd i Jesu Kristi navn. Amen. ■

Av eldste Mervyn B. Arnold

i De sytti

Hva har du gjort med mitt navn?

Én dag må vi alle avlegge regnskap for vår Frelser Jesus Kristus for hva vi har gjort med hans navn.

Da president George Albert Smith var ung, viste hans avdøde bestefar George A. Smith seg for ham i en drøm og sa: «Jeg vil gjerne vite hva du har gjort med mitt navn.» President Smith svarte: «Jeg har aldri gjort noe med ditt navn som du trenger å skamme deg over.»¹

Hver uke når vi tar del i nadverden, inngår vi pakt og lover at vi er villige til å påta oss Kristi navn, alltid minnes ham og holde hans bud. Hvis vi er villige til å gjøre det, er vi lovet en fantastisk velsignelse – at hans Ånd alltid vil være hos oss.²

Slik president George Albert Smith måtte fortelle bestefaren hva han hadde gjort med navnet hans, må vi alle en dag avlegge regnskap for vår Frelser Jesus Kristus for alt vi har gjort med hans navn.

Betydningen av å ha et godt navn omtales i Ordspråkene, hvor vi leser: «Et godt navn er mer verd enn stor rikdom. Å være avholdt er bedre enn sølv og gull,»³ og «Den rettferdiges [navn] lever i velsignelse.»⁴

Da jeg grunnet på disse skriftstedene og betydningen av å ha et godt navn, kom en strøm av minner til mitt sinn om det gode navn og den arv

mine foreldre har gitt mine fire brødre, mine to søstre og meg. Mine foreldre hadde ikke verdens rikdom, heller ikke hadde de sølv eller gull. Ni av oss bodde i et hjem med to soverom og ett bad, og en innebygget bakre veranda hvor mine søstre sov. Da mine foreldre gikk bort, møttes mine brødre og søstre og jeg for å dele deres jordiske eiendeler, som ikke var mange. Min mor etterlot seg noen få kjoler, noen brukte møbler og noen få andre personlige eiendeler. Min far etterlot seg litt snekkerverktøy, noen gamle jaktrifler og lite annet. Det eneste som hadde noen pengeverdi, var en beskjeden bolig og en liten sparekonto.

Sammen gråt vi åpenlyst og var takknemlige, for vi visste at de hadde gitt oss noe som var langt mer verdifullt enn sølv eller gull. De hadde gitt oss sin kjærlighet og sin tid. De hadde ofte båret vitnesbyrd om evangeliets sannhet, noe vi nå kan lese om i deres dyrebare dagbøker. Ikke så mye med ord, men mer ved sitt eksempel, hadde de lært oss å arbeide hardt, være ærlige og betale full tiende. De ga oss også et ønske om å ta utdanning, reise på misjon